

и да побѣдите, а тая побѣда е доста да Ви оздрави Неаполь, дѣто ще вѣстържествувате само съ присѣтствіето си всрѣдъ безначаліето. Найпослѣ, ако стане нужда да ся біете съ Неаполитанцытъ чакъ до градътъ имъ, азъ намѣрихъ срѣдството за да ги обезорѣжѣмъ като развалихъ пупалтъ на твърдинитѣ и на пупалницытъ. А во всякой случай Дукъ Аркскый, който станѣ вече немощенъ, нѣма да ся появи вече въ Неаполь. Той възима безуміето да ми прѣдаде самъ ключоветѣ отъ вратата на пупалницытъ. Убѣденъ же и той че това царство го изгубя безъ вашето намѣсваніе и на тогосъ когото Вы покровителствувате самичакъ ще положи власть-тъ си подъ позѣтъ на Ваше Высочество и въ рѣцѣтъ на графа Онато.,

Отъ туй писмо мышеловецътъ направи два прѣписа, и проводи едното по море до Донъ Жуана Австрійскаго, а другото по сухо до графа посланника, а подирь това обтегнѣ ся на сламенѣтъ си постелкѣ, като человекъ който свършилъ денѣтъ си работѣ.

А сега ний да истѣлкуваме загадкѣтъ на Неаполитанскый сынѣкъ.

Когато славолубивый Дукъ Аркскый ся домогваше за Неаполското подкралство, имаше за съперникъ графа Онато, поддържанъ отъ Донъ Жуана Австрійскаго, копилицъ на Филиппа 4-го. Но при всичкото вліяніе на тогози принца Дукъ Аркскый надви като ся опрѣдѣли подкраль на Неаполь. Но принцътъ и този комуто благоволеніе той рѣшихъ да го свалятъ, и за това бѣхъ изиграли да ся проводи графътъ посланникъ въ Римъ. Размиряваніето на Неаполитанцытъ бѣше чудно благоврѣміе..... Донъ Жуанъ, и графъ Онато побързахъ да ся възползуютъ отъ него, и военачалникътъ съ дипломата ся заклѣхъ да поборятъ въ сѣщото врѣме и ненавистныйтъ Подкраль и крамолицытъ му подданницы. И въ вървежътъ си къмъ това срѣшнѣхъ мышеловеца, този чудодѣтеленъ дѣецъ, който по обѣщаніе